

[Finansministeren.]

de udenlandske statslån, der blev optaget i sommeren 1969.

Nedsættelserne vedrørende direkte skatter, Nationalbankens overskud og af rentekontoen opvejer tilsammen merprovenuet på ca. 960 mill. kr. af forbrugsafgifterne, således at de samlede indtægter på statsbudgettet er nogenlunde uændret i forhold til finansloven.

På drifts-, anlægs- og udlånsbudgettets udgiftsside budgetteres der på forslaget til tillægsbevillingslov som nævnt med en nedsættelse med et nettobeløb på ca. 90 mill. kr. Inden for udgiftsbudgettet er der imidlertid tale om forskydninger med betydelig større beløb.

I foråret 1969 traf regeringen beslutning om at søge opnået besparelser på 225 mill. kr. inden for de styrbare statsudgifter, og der er tidligere givet foreløbige oversigter over fordelingen af disse besparelser. Forslaget til tillægsbevillingslov viser, at spareplanen er fuldt ud gennemført, og at der ved den tilbageholdende udgiftspolitik derudover er opnået yderligere besparelser, således at der er tale om besparelser på i alt ca. 435 mill. kr. Det må imidlertid bemærkes, at visse af de yderligere besparelser i finansåret 1969-70 kan give grundlag for senere genbevilling. Der vil som lovet til finansudvalget blive givet en særlig oversigt over gennemførelsen af den oprindelige spareplan.

Modstående disse udgiftsnedsættelser inden for driftsudgifter, anlægs- og kapitalbevillinger og styrbare tilskud viser de lovbundne tilskud en betydelig forøgelse. I oktober 1969 blev der afgivet skøn, som viste en forøgelse af de lovbundne udgifter med ca. 300 mill. kr. i forhold til finanslovens tal. Tillægsbevillingslovsforslaget viser en yderligere stigning i disse udgifter på ca. 400 mill. kr., således at de lovbundne udgifter i forhold til finansloven er steget med i alt ca. 700 mill. kr., bortset fra pris- og lønregulering og bortset fra de stigninger, der var forudsat i forbindelse med vedtagne lovændringer. Af stigningen omfatter knap halvdelen udgifter inden for socialministeriets område, medens de øvrige større forøgelser vedrører de forskellige tilskud til skolevæsenet, tilskud til arbejdsløshedskasserne og refusion af kommunale vejudgifter.

De indtægter, der medtages på statsbudgettets udgiftsside, viser på forslaget til tillægsbevillingslov en stigning på ca. 250 mill. kr. Heraf vedrører ca. 150 mill. kr. statsvirksomheder. Af denne merindtægt kan ca. 100 mill. kr. henføres til de takstforøgelser for statsbanerne og post- og telegrafvæsenet, der gennemførtes med virkning fra sommeren 1969.

På tillægsbevillingslovsforslaget udtages som sædvanlig de reservebeløb, der på finansloven er afsat til udgifter ved ny lovgivning og til andre bevillingsforslag samt til pris- og lønregulering af visse bevillinger. En opgørelse over forbruget af disse reserver viser, at der på alle tre reservebeløb, der tilsammen udgjorde 2.140 mill. kr., er et mindre, uforbrugt beløb, således at der er et uforbrugt reservebeløb på i alt knap 100 mill. kr. Af reserven på 140 mill. kr. til tillægsbevillinger er forbrugt 106 mill. kr. Af reserven på 1.800 mill. kr. til dækning af pris- og lønstigninger er anvendt ca. 920 mill. kr. til regulering af bevillinger inden for det rammebelagte udgiftsområde og ca. 835 mill. kr. til regulering af lovbundne bevillinger, medens et beløb på knap 50 mill. kr. er uforbrugt. Der er ved disse tal taget hensyn til, at en del af reserven er anvendt til dækning af regulering ved ny lovgivning af sociale pensioner, sygedagpenge og landbrugsstøtte samt til dækning af regulering af anlægsudgifterne ved motorveje og af bevillingerne til u-landsbistand.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med tilhørende anmærkninger samt de indledende oversigter, skal jeg anbefale forslaget til tillægsbevillingslov for 1969-70 til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1971.*

Lovforslaget går ud på at fastsætte statsindkomstkattens udskrivningsprocent for kalenderåret 1971.

Ved kildeskattens indførelse bortfaldt den hidtidige ordning, hvorefter udskrivningsreglerne for indkomstkatten til staten blev fastlagt ved lov for et år ad gangen. I stedet blev der i udskrivningsloven fastsat permanente regler for beregning af statsind-

[Finansministeren.]

komstskattens grundbeløb ved hjælp af personfradrag og en progressiv grundbeløbskala.

I perioder, hvor priser og indtægter stiger fra år til år, vil et fast personfradrag og en fast skala bevirke, at statskattens grundbeløb efterhånden beslaglægger en stadig større del af indtægtsbeløb, der kun stiger i takt med prisniveauet. For at undgå dette indeholder udskrivningsloven bestemmelser om, at både personfradraget og grundbeløbsskalaens indkomstrin hvert år skal pristalsreguleres. Denne regulering skal af praktiske grunde foretages på basis af prisudviklingen i en periode, der ligger to år forud for det indkomstår, for hvilket skatterne skal beregnes. Personfradraget og skalatrinene for kalenderåret 1971 skal således reguleres på grundlag af reguleringspristallets stigning fra januar 1969 til januar 1970. I denne periode steg reguleringspristallet med 7 points fra 131 til 138. Efter reglerne i udskrivningslovens § 4 skal beløbene forhøjes med 3 pct. for hver fulde 4 points' stigning i pristallet og derefter afrundes nedad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Disse regler bevirker, at personfradraget, der i 1970 er 5.000 kr., i 1971 skal forhøjes til 5.100 kr. Endvidere skal grundbeløbsskalaens første trin, det såkaldte proportionalsskattesærk, forhøjes fra 17.000 kr. til 17.500 kr. De to følgende trin skal forhøjes henholdsvis fra 13.000 kr. til 13.300 kr. og fra 40.000 kr. til 41.200 kr.

Forinden indkomstskatten til staten beregnes, skal der hvert år ved lov fastsættes en udskrivningsprocent, der angiver, hvor stor en procentdel af statsindkomstskattens grundbeløb der skal udskrives i det enkelte år. På denne måde kan den samlede udskrivning af statsindkomstskat hvert år forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med udskrivningsbehovet, samtidig med at skatteudskrivningens fordeling på skatteydere med indkomster af forskellig størrelse og med forskellige fradragmuligheder fastholdes.

I 1970 er udskrivningsprocenten 95. Ved fastsættelsen af procenten for 1971 må der efter regeringens opfattelse lægges afgørende vægt på, at de seneste vurderinger af udsligterne for den økonomiske udvikling i det

kommende år afgjort tyder på, at det også til næste år vil blive nødvendigt at føre en stram finanspolitik.

Når statsindkomstskattens udskrivningsprocent for 1971 nu foreslås nedsat fra 95 til 91, må det derfor ses på baggrund af udviklingen i den øvrige indkomstbeskatning. Den foreslåede nedsættelse forudsætter, at lovforslaget om den sociale pensionsfond gennemføres, således at der i 1971 opkræves et særligt folkepensionsbidrag på 1 pct. af skalaindkomsten hos alle personer, der er under 68 år ved årets udgang. Dette bidrag skal henlægges til en social pensionsfond.

Det særlige folkepensionsbidrag vil nogenlunde opveje virkningerne af den nu foreslåede nedsættelse af statsindkomstskattens udskrivningsprocent. De samlede forskydninger i statsindkomstskat og folkepensionsbidrag vil på alle indtægtstrin blive meget beskedne. Dog vil skatteydere, der er fyldt 68 år ved udgangen af 1971, få visse skattelettelser, fordi de ikke skal betale det særlige folkepensionsbidrag. Som helhed er der dog kun tale om en yderst beskeden skattelettelse. Hvis udskrivningsprocenten for 1971 blev fastsat uforandret til 95, ville statsindkomstskatten antagelig indbringe et samlet slutskattebeløb på omkring 15.960 mill. kr. Den foreslåede nedsættelse af udskrivningsprocenten til 91 og det særlige folkepensionsbidrag vil til sammen medføre et provenutab, der kan anslås til omkring 130 mill. kr.

Det er ikke tanken at foreslå reglerne om udskrivningen af skat hos dødsboerne ændret. Det betyder, at den permanente udskrivningslovs bestemmelser om beskatningsprocent, bofradrag og skattefrihed for boerne kommer til at gælde også for kalenderåret 1971.

Af hensyn til den administrative forbedrelse af skattekort og skatteopkrævning vil det være hensigtsmæssigt, at lovforslaget vedtages i denne samling. Samtidig bemærkes, at såfremt andre ændringer i udskrivningsreglerne ønskes, må afgørelse træffes snarest. Ved særligt lovforslag vil jeg søge sømandsskatte Lovgivningen bragt i overensstemmelse med nærværende lovforslag og lovforslaget om social tillægspension.

[Finansministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Hermed har jeg den ære for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om udligning af byrderne mellem kommunerne og forenkling af beskatningen.

Det nuværende skattesystem betyder, at en skatteyder i den ene kommune ofte betaler tusinder af kroner mere i skat end en tilsvarende stillet skatteyder i en rigere kommune.

Systemet er, at de velstillede skatteydere, der ofte er koncentreret i visse kommuner, som derfor er rige, slipper billigt i kommuneskat, mens de mindrebemidlede, der også er koncentreret i visse kommuner, som derfor er fattige, må betale en høj kommuneskat.

Regeringen har bebudet, at den vil lappe på systemet endnu en gang, men selv efter lapperiet vil visse kommuner være meget dyrere at bo i end andre.

Dette sociale system bør afløses af et socialt mere rimeligt system.

VS foreslår derfor, at kommuneskatten afskaffes, så staten for fremtiden kræver alle skatter op. Det vil betyde, at alle med samme indkomst kommer til at betale samme skat, uanset hvor i landet de bor.

For folk med mindre og jævne indtægter i fattige eller jævntstillede kommuner vil det betyde en skattenedsættelse på 20-40 pct. For velstillede i rige kommuner betyder det skatteforhøjelser på op til 25 pct.

Forslagets gennemførelse vil ikke begrænse det kommunale selvstyre, men tværtimod udvide det. Kommunerne er nemlig sikrede gennem lovgivningen, så de får stillet flere penge til rådighed, end de skal bruge. De fastsætter naturligvis selv budgettet, og det overskydende beløb udbetales til borgerne som tilskud, der er ens for alle.

Vi foreslår, at skatteligningen bliver statslig.

Forslaget er udførligt gennemgået i bemærkningerne, hvor der også findes beregninger over dets økonomiske virkninger.

Jeg anbefaler det til velvillig behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, for at han kan fremsætte den i skrivelsen nævnte udtalelse.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Finansministeren har i dag fremsat forslag til udskrivningsprocent for 1971. Samtidig er det bebudet, at regeringen for det kommende finansår agter at gennemføre yderligere begrænsninger i de offentlige udgifter i fortsættelse af den nedbringelse af disse udgifters vækst, som allerede er sket.

Efter regeringens opfattelse vil det være nødvendigt fortsat at føre en overordentlig stram finanspolitik. Fra forskellige sider, også her i tinget, er der fremsat ønske om, at fastsættelsen af udskrivningsprocenten blev udskudt til efteråret. Efter regeringens opfattelse er der intet, der tyder på, at der vil ske ændringer i vurderingen af den økonomiske situation hverken i udlandet eller herhjemme fra nu af og til oktober.

Den stramme finanspolitik udtrykt både i stærk tilbageholdenhed med de offentlige udgifter og et skattniveau, der medfører et betydeligt kasseoverskud, er ubetinget nødvendig. Ud fra denne opfattelse har regeringen foreslået en udskrivningsprocent på 91, og det kan ikke forventes, at der til oktober vil være grundlag for at fastsætte en lavere procent.

Det udelukker imidlertid ikke, at det inden for denne generelle ramme kan være hensigtsmæssigt at gennemføre ændringer i andre dele af den økonomiske politik, som kan gøre det muligt at foretage mere specielle lempelser i beskatningen. Her kommer imidlertid ind i billedet, at andre ændringer i lignings- og udskrivningslovene end netop